

REGLUGERÐ

um rétt lögmannna frá öðru EES-ríki til að veita þjónustu hér á landi.

I. KAFLI

Inngangur og skilgreiningar.

1. gr.

Lögmaður, sem hefur öðlast starfsréttindi í öðru EES-ríki, getur til frambúðar veitt hér á landi viðvarandi lögmannsþjónustu, bæði sjálfstætt og sem launamaður, undir starfsheiti heimalands síns.

Með lögmanni er í reglugerð þessari átt við hvern þann sem er ríkisborgari í öðru EES-ríki og rétt hefur til að starfa undir einhverju eftirtalinna starfsheita:

í Austurríki	Rechtsanwalt
í Belgíu	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
í Danmörku	Advokat
í Eistlandi	Vandeadvokaat
í Finnlandi	Asianajaja/Advocat
í Frakklandi	Avocat
í Grikklandi	Dikhgoroq (Dikigoros)
í Hollandi	Advocaat
í Írlandi	Barrister/Solicitor
á Ítalíu	Avvocato
á Kýpur	Δικηγόρος
í Lettlandi	Zvērinats advokāts
í Liechtenstein	Rechtsanwalt
í Litháen	Advokatas
í Luxembourg	Avocat
á Möltu	Avukat/Prokuratur Legali
í Noregi	Advokat
í Portúgal	Advogado
í Póllandi	Adwokat/Radca prawny
í Slóveníu	Odvetnik/Odvetnica
í Slóvakíu	Advokát/Komerčný právnik
á Spáni	Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu
í Stóra-Bretlandi	Advocate/Barrister/Solicitor
í Svíþjóð	Advokat
í Tékklandi	Advokát
í Ungverjalandi	Ügyvéd
í Þýskalandi	Rechtsanwalt

Með heimalandi er í reglugerð þessari átt við aðildarríki þar sem lögmaðurinn öðlaðist rétt til að nota eitthvert þeirra starfsheita sem talin eru í 2. mgr. áður en hann hóf lögmannsþjónustu í öðru aðildarríki.

Með lögmannahópi er í reglugerð þessari átt við einingu, hvort sem hún er persóna að lögum eða ekki, sem stofnuð er í samræmi við löggjöf í aðildarríki og þar sem fleiri lögmenntunda lögmannsþjónustu saman undir sameiginlegu heiti.

Lögmannsþjónusta samkvæmt reglugerð þessari tekur ekki mið af þeirri sérhæfðu þjónustustarfsemi sem fellur undir tilskipun 77/249/EBE um að auðvelda lögmonnum að neyta réttar til að veita þjónustu.

II. KAFLI

Starf undir starfsheiti heimalands.

2. gr.

Lögmaður sem hyggst starfa hér á landi skv. 1. gr. skal tilkynna til dómsmálaráðuneytisins um að hann óski eftir skráningu hér á landi.

Tilkynningunni skal fylgja staðfesting á skráningu lögmannsins hjá lögbæru yfirvaldi í heimalandi hans. Staðfestingin má ekki vera meira en þriggja mánaða gömul þegar tilkynning berst. Lögmaður skal upplýsa í skráningartilkynningu hvort hann tilheyrir lögmannahópi í heimalandi sínu og skulu þá upplýsingar um lögmannahópinn fylgja. Einnig skal hann tilkynna til ráðuneytisins ef hann síðar gerist félagi í lögmannahópi í heimalandi sínu.

Uppfylli lögmaður skilyrði til skráningar skal hann færður á skrá ráðuneytisins yfir EES-lögmenn sem starfa hér á landi undir sínum heimatitli.

3. gr.

Dómsmálaráðuneytið tilkynnir Lögmannafélagi Íslands um þá lögmenn sem færðir eru á skrá skv. 2. gr. og skulu þeir skráðir sem félagsmenn í Lögmannafélagi Íslands með þeim réttindum og skyldum sem því fylgir. Lögmannafélag Íslands hefur eftirlit með þeim lögmonnum sem skráðir eru samkvæmt reglugerð þessari og starfa hér á landi. Ber þeim að starfa í samræmi við starfs- og siðareglur íslenskra lögmannna.

Dómsmálaráðuneytið tilkynnir einnig lögbæru yfirvaldi í heimalandi lögmannsins um skráningu hans.

4. gr.

Lögmaður sem veitir lögmannsþjónustu hér á landi samkvæmt reglugerð þessari undir starfsheiti heimalands síns hefur heimild til að veita ráðgjöf varðandi réttarkerfi heimalandsins, réttarkerfið hér á landi, Evrópurétt og þjóðarétt. Hann skal í öllum tilvikum fara að gildandi málsmeðferðarreglum hér á landi.

Lögmaður sem veitir þjónustu hér á landi samkvæmt reglugerð þessari getur gætt hagsmuna málsaðila fyrir dómstóli hér á landi sem svarar til dómstóls þess sem hann hefur réttindi fyrir í heimalandi sínu enda starfi hann í þinghöldum með lögmanni sem hefur öðlast lögmannsréttindi hér á landi og er þá ábyrgur gagnvart dómstólnum.

5. gr.

Lögmenn sem skráðir eru skv. reglugerð þessari skulu fullnægja skyldu sinni til að hafa starfsábyrgðartryggingu, annað hvort með tryggingu hjá váttryggingafélagi sem hefur starfsleyfi hér á landi eða með ábyrgðartryggingu hjá váttryggingafélagi í heimalandi sínu sem veitir a.m.k. samsvarandi tryggingarvernd og sú ábyrgðartrygging sem íslenskum lögmonnum ber að hafa skv. reglugerð um starfsábyrgðartryggingar lögmannna.

6. gr.

Lögmaður skal við störf sín undir starfsheiti heimalands síns tilgreina á greinilegan hátt starfsheiti sitt í heimalandi sínu á opinberu tungumáli heimalandsins. Hann skal einnig tilgreina í hvaða fagfélagi hann er félagi í heimalandi sínu og hjá hvaða lögbæru yfirvaldi hann er þar skráður.

Lögmaður sem tilgreinir heiti lögmannahóps þar sem hann er félagi í heimalandi sínu skal tilgreina það félagsform sem sá lögmannahópur hefur. Hann skal einnig tilgreina nöfn þeirra manna úr lögmannahópnum sem starfa hér á landi.

7. gr.

Um niðurfellingu skráningar lögmanns sem starfar hér samkvæmt 2. gr. gilda ákvæði 13.-17. gr. laga um lögmenn eftir því sem við á. Dómsmálaráðuneytið skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaríkinu um niðurfellinguna.

Dómsmálaráðuneytið fellir niður skráningu lögmanns hér á landi skv. 2. gr. ef lögbært yfirvald í heimalandi lögmannsins afturkallar starfsréttindi hans tímabundið eða varanlega.

8. gr.

Lögmannafélag Íslands skal tilkynna dómsmálaráðuneytinu um kvartanir sem úrskurðarnefnd félagsins berast um störf lögmanns sem starfar skv. 2. gr. Ráðuneytið skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimalandi lögmannsins um slíkar kvartanir varðandi störf hans.

Ef lögmaður sem hefur íslensk lögmansréttindi, en jafnframt er skráður starfandi í öðru aðildarríki, sætir kvörtun til úrskurðarnefndar lögmanna eða í ljós kemur við eftirlit Lögmannafélags Íslands að hann uppfyllir ekki skilyrði fyrir lögmansréttindum skal ráðuneytið tilkynna það lögbæru yfirvaldi í því aðildarríki sem lögmaðurinn er skráður.

III. KAFLI

Öflun íslenskra lögmansréttinda.

9. gr.

Lögmaður sem veitir þjónustu hér á landi undir starfsheiti heimalands síns og sannar fyrir dómsmálaráðuneytinu að hann hafi í minnst 3 ár reglubundið og með virkum hætti starfað við íslenskt réttarkerfi, þ.m.t. EES rétt, skal undanþeginn skilyrðum sem ákveðin eru í B-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 89/48/EBE, sbr. reglugerð um veitingu héraðsdómslögmansréttinda til erlendra lögmanna, þegar hann leitar eftir lögmansréttindum hér á landi. Í því að starfa „reglubundið og með virkum hætti“ felst að starfa samfellt og einungis með þeim hléum sem eðlilegt og venjulegt má teljast.

Sá sem leitar eftir lögmansréttindum á grundvelli þessarar undanþágu skal leggja fram upplýsingar um störf sín, gögn um þau mál sem hann hefur annast og eðli þeirra. Dómsmálaráðuneytinu er heimilt að kanna upplýsingarnar og gögnin og hvort starfið hefur verið reglubundið og virkt og getur krafði lögmanninn um nánari skýringar, bæði munnlega og skriflega, varðandi gögnin.

Uppfylli lögmaðurinn, að mati dómsmálaráðherra, skilyrði 1. mgr. veitir ráðherra honum réttindi til að vera héraðsdómslögmaður og gefur út leyfisbréf honum til handa í samræmi við 8. gr. laga um lögmenn.

Synji ráðherra lögmanningnum um lögmansréttindi á grundvelli starfa hans hér á landi skal synjunin rökstudd. Bera má synjunina undir dómstóla.

10. gr.

Lögmanni sem veitir þjónustu undir starfsheiti heimalands og sannar fyrir dómsmálaráðuneytinu að hann hafi í minnst 3 ár reglubundið og með virkum hætti veitt lögmansþjónustu hér á landi en þó í skemmri tíma starfað við íslenskt réttarkerfi má veita lögmansréttindi hér á landi án þess að hann þurfi að uppfylla þau skilyrði sem ákveðin eru í B-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 89/48/EBE, sbr. reglugerð um veitingu héraðsdómslögmansréttinda til erlendra lögmanna.

Sá sem leitar eftir lögmannsréttindum á grundvelli þessarar undanþágu skal leggja fram upplýsingar um störf sín og gögn um þau mál sem hann hefur annast og eðli þeirra.

Meta skal hvort lögmaðurinn hafi reglubundið og með virkum hætti veitt þá þjónustu sem greinir í 1. mgr. Einnig skal kanna og taka tillit til þess við matið í hvaða mæli lögmaðurinn hefur þekkingu á og reynslu af íslenska réttarkerfinu svo og þátttöku hans í námskeiðum og ráðstefnum um íslenska réttarkerfið.

Mat á því hvort lögmaðurinn hafi veitt þjónustu reglubundið og með virkum hætti skal gert með viðtali í dómsmálaráðuneytinu.

Uppfylli lögmaðurinn, skilyrði greinar þessarar getur ráðherra veitt honum réttindi til að vera héraðsdómslögmaður og gefið út leyfisbréf honum til handa í samræmi við 8. gr. laga um lögmennt.

Synji ráðherra lögmanninum um lögmannsréttindi á grundvelli starfa hans hér á landi skal synjunin rökstudd. Bera má synjunina undir dómstóla.

IV. KAFLI

Lögmannahópar.

11. gr.

Lögmenn sem skráðir eru samkvæmt 2. gr. geta veitt lögmannsþjónustu í samstarfi við aðra lögmenn eða í lögmannahópi. Lögmannsþjónustu má veita í félagi við lögmenn úr sama lögmannahópi eða úr sama heimalandi, í félagi við lögmenn frá mismunandi aðildarríkjum eða lögmenn frá öðrum aðildarríkjum og íslenska lögmenn.

Um starfsemi lögmannahópa gildi ákvæði 19. gr. laga um lögmenn eftir því sem við á.

12. gr.

Lögmenn, einn eða fleiri, sem veita hér þjónustu samkvæmt 2. gr. og koma frá sama lögmannahópi geta hér á landi starfað hjá umboðsskrifstofu eða útibúi frá þeim lögmannahópi.

Séu meginreglur um lögmannahóp í heimalandi ósamrýmanlegar laga- eða reglugerðar-ákvæðum um lögmannahópa hér á landi skulu hérland ákvæði gilda að því marki sem þau byggja á þjóðfélagslegum markmiðum sem miða að vernd viðskiptamanna og þriðja manns.

13. gr.

Heimild skv. 11. og 12. gr. til að veita þjónustu hér á landi tekur ekki til lögmanna sem starfa hér á landi sem félagar í lögmannahópi ef í hópnum eru aðilar sem ekki eru lögmenn.

Lögmannahópur fellur undir 1. mgr. ef í honum eru aðilar sem ekki falla undir skilgreiningu 1. gr. og:

1. Eiga allt eigið fé lögmannahópsins eða hluta þess,
2. nota það heiti sem lögmannahópurinn starfar undir, eða
3. eru ráðandi um stjórn hópsins.

V. KAFLI

Refsi- og gildistökuákvæði.

14. gr.

Óheimilt er þeim sem ekki hefur fengið starfsleyfi sem lögmaður, sbr. 1. gr., að nota þau starfsheiti sem þar eru talin upp eða annað heiti sem skilja má sem slíkt. Sama gildir um þann sem misst hefur heimild til að starfa sem lögmaður eða látið hefur af störfum. Brot gegn þessu ákvæði varðar sektum.

15. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 2. mgr. 1. gr. og 5. mgr. 6. gr. laga um lögmenn nr. 77/1998, sbr. 1. og 4. gr. laga nr. 93/2004, til innleiðingar á tilskipun nr. 98/5/EB, sem vísað er til í 2. tl. a. VII. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/2002, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 10. nóvember 2004.

Björn Bjarnason.

Bryndís Helgadóttir.